

Usnesení Vyššího vojenského soudu ze dne 08.08.1984, sp. zn. 1 To 237/84, ECLI:CZ:VVS:1984:1.TO.237.1984.1

Číslo: 38/1986

Právní věta: Věcmi, které jsou v opatrování státního orgánu ve smyslu § 139 tr. zák., jsou i osobní věci vojáků, které jsou uloženy v ubytovacích prostorech ve vyhrazených skříňkách, neboť za jejich ochranu ve smyslu § 433 občanského zákoníku a na něj navazujícího služebního předpisu ČSLA Zákl-P-1 (práv.) odpovídá vojenská správa.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 08.08.1984

Spisová značka: 1 To 237/84

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Krádež, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Věc v opatrování socialistické organizace

Předpisy: 140/1961 Sb. § 139 40/1964 Sb. § 433

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1986 sb. rozh.

Věcmi, které jsou v opatrování státního orgánu ve smyslu § 139 tr. zák., jsou i osobní věci vojáků, které jsou uloženy v ubytovacích prostorech ve vyhrazených skříňkách, neboť za jejich ochranu ve smyslu § 433 občanského zákoníku a na něj navazujícího služebního předpisu ČSLA Zákl-P-1 (práv.) odpovídá vojenská správa.

(Usnesení vyššího vojenského soudu ze dne 8. 8. 1984 sp. zn. [1 To 237/84.](#))

Na podkladě odvolání vojenského obvodového prokurátora vyšší vojenský soud zrušil napadený rozsudek vojenského obvodního soudu v celém rozsahu a věc vrátil tomuto soudu s tím, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně na základě řádně provedeného dokazování v hlavním líčení správně zjistil skutkový stav věci, tj., že v průběhu roku 1984 obžalovaný u svého útvaru postupně odcizoval z uzamčených skříněk vojáků, kde měli uloženy peníze a jiné osobní věci, různé peněžní částky a ve dvou případech také další věci, a to poštovní známky a hodinky, čímž způsobil škodu v celkové výši

Soud prvního stupně ale pochybil, když správně zjištěnou trestnou činnost obžalovaného po právní stránce posoudil jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a nikoliv, jak se důvodně namítá v odvolání, jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Z ustanovení § 139 tr. zák. se podává, že ochrana podle oddílu třetího hlavy druhé trestního zákona, kde jsou zařazeny trestné činy proti majetku v socialistickém vlastnictví, se poskytuje mj. i věcem, které jsou v opatrování socialistické organizaci nebo státního orgánu. Věcmi, které jsou v opatrování státního orgánu ve smyslu § 139 tr. zák., jsou i osobní věci vojáků, které jsou uloženy v ubytovacích prostorech ve vyhrazených jim skříňkách, neboť za jejich ochranu ve smyslu § 433 občanského zákoníku a na něj navazujícího služebního předpisu Zákl-P-1 (práv.), v němž jsou obsažena základní ustanovení o průběhu vojenské činné služby vojáků základní a náhradní služby a také vojáků v záloze ozbrojených sil ČSSR v míru, odpovídá vojenská správa. Je to zřejmé z článku 167 citovaného služebního předpisu, v němž se praví, že za „škodu na osobních věcech vojáků po dobu vojenské činné služby odpovídá vojenská správa za podmínek a v rozsahu podle občanského zákoníku“. Zmíněnými ustanoveními občanského zákoníku jsou § 433 a následující, přičemž v § 433 obč. zák. jako podmínka odpovědnosti organizace za způsobenou škodu na osobních věcech se mezi jinými váže na to, že byly odloženy na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají.

Soud prvního stupně, jak se podává z důvodů napadeného rozsudku, vycházel ve svém přesvědčení, že obžalovaný nemůže být uznán vinným za spáchané jednání trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. i přes obsah ustanovení § 139 tr. zák. z toho, že nebyl se shora uvedeným předpisem seznámen.

Stanovisko soudu prvního stupně je mylné a nesprávné. Aby obžalovaný mohl být uznán vinným za spáchané jednání trestným činem podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. vzhledem k ustanovení § 139 tr. zák., z hlediska subjektivního mu není třeba vůbec dokazovat, zda věděl o citovaném služebním předpisu, resp. jeho článku 167, ale stačí, že mu byly známy skutkové okolnosti, které zakládají odpovědnost vojenské správy za způsobenou škodu, tj. stačí, že věděl, že osobní věci vojáků, včetně jejich peněz, odcizuje z míst, kde je měli mít uloženy, resp. kam se obvykle ukládají, a to nepochybně věděl.